România fără Justiție

Fiat justitia, ruat caelum!

Candidații de azi, securiștii de ieri: despre Crin Antonescu

Publicat de *Snake* pe *decembrie 20, 2024*
Publicat în: Justitie. Scrie un comentariu
i
8 Votes

Autor: Diana-Maria Brăgaru

”Îmi pare rău că nu găsesc, deocamdată, interviul televizat a lui Crin Antonescu.
Dar asta nu înseamnă că informațile nu mai există în dosarul lui Crin Antonescu, cu numărul 2456sca/ DSS 01429.
2456sca/ DSS 01429.

Crin Antonescu are un dosar în care este adunată toată hărnicia în munca de turnător.

Să vedem…

Asa cum se cunoaste din biografia lui, dupa absolvirea Facultatii de Istorie-Filosofie, cu doi ani de repetentie, isi incepe activitatea ca profesor, mai exact in comuna Solesti, din judetul Vaslui, dupa care in comuna Niculitei, din judetul sau natal, Tulcea. Pentru a merge la oras, insa, a trebuit sa faca pactul cu diavolul, fiind recrutat de Securitate. Bineinteles ca imediat dupa aceea, ca avantaj, se muta in Tulcea, la oras, unde activeaza ca muzeograf.

Numele sau de sursa era Porumbacu si cu aceasta sursa au fost predate Securitatii comuniste o serie de **note informative** pentru care mai **primea si bani.** Practic, erau platite intr-un soi de „acord”, la bucata.

Dat fiind faptul ca avea nevoie de bani, Antonescu a inceput sa trimita cat mai multe **note informative si cat mai „poetic” realizate, adica cuprinzand o serie de inventii si de nascociri, care nu aveau nimic de-a face cu realitatea despre diversi oameni care erau in anturajul sau, prieteni sau dusmani.** Acest lucru il afirma chiar ofiterul al carui informator era… „Motivat de bani – pentru fiecare nota informativa primea 300 de lei de pe vremea lui Ceausescu, in conditiile in care un salariu de profesor era cam de 2.000 de lei, deci era platit bine, Crin Antonescu a inceput sa imi furnizeze din ce in ce mai multe astfel de note informative, majoritatea, inventate, ca in literatura, la care pretindea ca se pricepe, despre oameni reali din anturajul sau (colegi, prieteni, iubite etc)”, spune Ioan Ichim, cadru al Securitatii

tulcene. Cum aceste note informative incepeau sa fie din ce in ce mai multe, se pare ca locul initial de intalnire si de predare, restaurantul Danubius din Tulcea nu a mai fost suficient, astfel incat Securitatea l-a invitat la un apartament conspirativ, unde sa-si predea notele, respectiv pe strada Pacii. „Banii pentru imaginatia sa bolnava si-i primea prin CEC, fiind depusi in contul sau, la CEC Tulcea de pe strada Isaccei" isi aminteste fostul sef al lui Ichim, Pavel Ionescu. „Avea o fire care „stia" sa se bage in sufletul tau cu forta, pentru a se face apreciat, deosebit de „prietenos" cu toata lumea, nu fara interes desigur, asa cum a ramas pana azi" spune aceeasi sursa din fosta Securitate a Statului. „Dosarul lui Crin Antonescu este unul deosebit de amplu si are numarul 2456sca/ DSS 01429.
In tinerete, printre principalele sale atributii era aceea de a spiona copii, multi dintre ei chiar elevi de-ai sai, pentru a afla ce au parintii lor in cap, daca se plang de saracie, daca injura partidul, daca nu sunt de acord cu Ceausescu etc. Bineinteles ca pe langa ceea ce-i spuneau adolescentii oamenilor din Tulcea, le mai inflorea si el. In paralel, a dus o viata amoroasa deosebit de tumultoasa, la vremea respectiva fiind cercetat de militie pentru intretinere de relatii cu minore" – spune Ioan Ichim, fost ofiter al Securitatii din Tulcea. Astfel incat, asa cum Securitatea cunoaste, el are chiar si un copil din flori, un baiat, pe nume Andrei, conceput cu o minora. Pentru a musamaliza cazul, la vremea aceea mai-marii Securitatii au aranjat fetei o casatorie de forma cu un cetatean moldovean. Femeia se numeste Slavka Popov, iar sotul sau, Ioan Atodiresei. Andrei Atodiresei, in varsta acum de aproximativ 23 de ani este de fapt fiul lui Crin Antonescu, despre care nimeni in afara de parinti si de Securitatea din Romania nu cunoaste absolut nimic. Activitatea de turnatorie a lui Crin Antonescu, in special cea legata de copii nu s-a oprit aici. I s-a dat misiune sa se ocupe de copiii ai caror parinti erau urmariti de Securitate, cu care avea abilitatea de a se imprieteni repede, facandu-li-se „simpatic"

Deși în 2011 nega, apoi nu a mai negat, ba chiar povestea amuzat cum „ii ducea de nas" pe cei de la Securitate, cum își turna iubitele și prietenii. Zâmbitor, ca și cum ar fi spus că a mâncat un sendviș cu „parizel". Nu mă interesează certificatul dar de CNAS, eu știu ce am văzut cu ochii mei, eu știu ce am auzit cu urechile mele"".

Tema: Parament de WordPress.com.